

X-MAS

JOULUKUUN 12.1992 NUMERO 4 HYASINTINTUOKSUINEN JOULUNUMERO

Hyvää ja lepoisaa!

Pitelet juuri kadessäsi tämän vuoden viimeistä Terminaali-lehteä. Lehti on samalla myös viimeinen minun toimittamani, joten tahdon tassa kiittää urheita toimittajiani (Ulla Eislä, Jussi Huumonen, Rauni Kaksonen ja Teemu Leppänen), joista osa on jopa kirjoittanut juttuja lehteen, sekä muita avustajia kuluneesta vuodesta.

Vuoden viimeiset tentit alkavat toivottavasti olla jo takanapain, ja vuoden viimeinen opintotuki tühlettuna. On aika hankkia lamalähjät rakkaimilleemme, leipoa ja värkätä kaikenmoista jouluhömpöystä, ja lopulta hiljentyä joulun rauhaan.

Tämä joulun aika on joillekin opiskelijoillekin yltäkylläisyden aikaa. Aidoit ovat laittaneet kystä kyllä. Mikäli rakas lapsi ei pääse kotiin joulun viettoon, niin ainakin ruokapaketteja lähetellään, jojen opiskelijapoliokin saa edes kerran vatsansa täyneen puuro ja muita jouluruokaa. Ei itkeää saa, ei meluta saa. Hyvällä tuurilla Joulupukkikin vierailee tuoden muassansa kaikkeaa tarpeellista ja mukavaa.

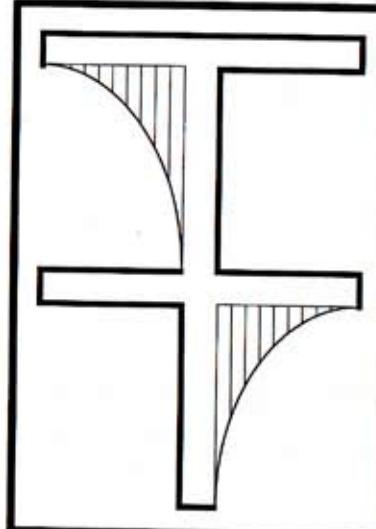
Ei kai tässä joulua odotaleessa voi juuri muuta, kun siteerata vanhaa tuttua joululaulua:

"Joulu on taas, joulu on taas.
Voi kuinka meillä on hauskaa.
Joulu on taas, joulu on taas.
Voi kuinka meillä on hauskaa."

"Nyt sitä saa, nyt sitä saa,
voi kuinka meillä on hauskaa!
Nyt sitä saa, nyt sitä saa,
voi kuinka meillä on hauskaa!"

Elkkä, hyvää ja lepoisaa joulunodotusta kaikeille!

SISÄLLYSLUETTELO

2. Pääkirjoitus
4. Puheenjohtajan palsta
5. Bulldog vieraissa
6. Rukous
7. Jasmiina-tädin jouluherkut
9. Synty
13. Joulupukin haastattelu
14. Isojen poikien sivu
15. Isojen tyttöjen sivu
16. Fuksikursio
18. Jumma kuttu?
20. Pikkujoulu
22. Lukijakilpa
23. Laulu
24. Kirje Joulupukille

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-aänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja: Päivi Passoja
Juorutoimitus: Jussi Huumonen

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritetyä osittaisista kopiointia opetustarkoituksiin.
Tämäkin numero on lopäissyt sensuuriallakunnan käsittelyn.
Toimitus jättaa kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PEEJIIN PALSTA

Töötöt!

Tämä olisi ilmeisesti sitten viimeinen peejiin palsta, jonka täyttäminen lankeaa mun osalle. Pitäisi varmaan kirjoittaa pitkä vuodatus siitä, mitä on tullut tehtyä, mitkä ovat parhaimmat muistot ja kuinka mukavaa se oli. Jospa kuitenkin jättäisi tuon vuodattamisen väliin ja miettisi, mitä ideoita jää vielä käyttämättä.

Killan toiminta on aikalailla tapahtunut omalla porukalla ja joskus sähköläisten kanssa. Ois varmasti kiva tutustua myös muihin teekkarikiltoihin. Saunaillan järjestäminen yhdessä vaikkapa raksan kanssa ei olisi toisaankaan iso homma. Noissa saunaillioissa syntyy aina jotain kuningasideoita, jotka vielä yhdessä voitaisiin toteuttaa.

Myös perinteisten saunailltojen ja bileiden lisäksi löytyisi monenlaista muutakin toimintaa. Laskettelijoita on sen verran paljon, että aina löytyy muutama innokas rinteesseen lähtijä, joka on valmis lykkäämään huomisen tentin ens vuodelle. Ei tempauksenaan idean tarvitse olla aivan loistava, vähän huonommallakin pärjää ja

saa syntymään upeaa jälkeä. Jos ei omasta porukasta ja killasta löydy innokkaita, niin aina voi lainata naapurikillasta. Onhan sitä myös olemassa partiokiltaa, kamerakerhoa, kuoroa... Ei vaadi paljon uskallusta lähteä mukaan.

Miksei muka prosessin kotimaan pitkälle voisi osallistua? Tottakai, jos siellä on tilaa. Eivät varmasti heitä linja-autosta pois jos käy ilmi, että oletkin naapurikäytävän väkeä. Ei muuta kuin kokeilemaan.

Oli muuten kaikin puolin tosi upea vuosi. Kiitos kaikille ja onnea uudelle hallitukselle.

--Olli

hedgehog

Bulldog vieraisissa

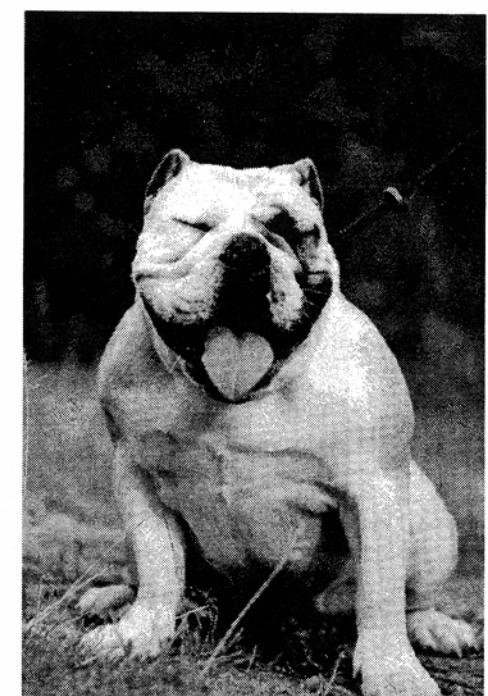
Eli miten käy kun bulldog tulee vierailulle. Tositarina...hieman huvittava... Jos siitä muka löytyy kieli poskessa tehtyä ****an viittaavaa tavaraa, niin hyvä! Tosin sitä ei ole ainakaan tietoisesti tehty... Semmoinen koira kävi mun luona pari päivää sitten.

Siirrettyäni kaverin maantiejyrän sulokkuuden omaavan bulldogin pois sängyltäni keskityin tuhoamaan pieniä erää sitä ehtaa juomaan kaukaa Meksikon kuuman auringon alta. Enkä voynut olla tuntematta pieniä pistosta jossain kaukanne kuoren alapuolella, kun mielessäni istuskelin suuren haciendan terassilla auringonvarjoa alla siemailleen tulista juomaa ja kuunnellesani kaskaiden siritystä... Samalla karmaiseva aistihavainto palauttaa kurjan pohjoismaalaisten kaupunkivilkingin takaisin loskaiseen ja kaikkea muuta kuin talviseen Suomeen. Onko kellään omakarvaista kokemusta 27 kg painavan bulldogin hellyydenosoituksista? Ensin kunnon vartalokosketus vähää toisen asennon stabiilisista ominaisuuksista välittämättä, tassut rintakehän päälle ja "pienellä" kielessä suoritetaan kasvojen uloimpien kerrosten perusteellinen kastelu. Ja sitten höngitään lemmekkäästi noin vajaan tuuman päästää kohti kuin höryjuna. Piskin naamataulu halkeaa kahtia sen hymyillessä tavalla, mitä kuka tahansa rotuun tai ylipäättään koiriin tottumaton voisi pitää ainoastaan verenhimoinena. Ole siinä sitten mukavasti koiran koko painon levätessä rintakehälläsi.

Saattuaan tervehtimirseremoniansa tyydystäävästi toimitettuaan kiinnitti keijumaisella sulokkuudella liikkuva tekstiilituho huomionsa oman lajinsa edustajaan, joka tähän asti oli yrittänyt eritellä vieraan käytöstä a) röyhkeäksi tai b) rohkeaksi. Oli miten oli, matalalampaan painopistetään hyödyntäen vieras tökkäsi korkeajalkaiseman lajitoverinsa matolle, missä em. karvakasa sitten hölmistyneenä tästä katsantokulman äkillisestä muutoksesta yritti mietiskelemällä selvittää uskaliaan tulokkaan mahdollisi-

sista aggressiivisista aikeista. Mitäkö tämä muskelikasan hieman feminiinisestä viehätysvoimastaan menettänyt otus teki? Istahti takalistolleen ja yritti näytellä viatonta.

Vieraiden lähtiessä huushollistamme huokaisimme koiran kanssa helpotksesta ja yhteistuumin (olettaisin) päätimme ensi kerralla kumota arvoisa neiti lattialle ennen kuin arvoisa ystävämmme kerkiäisi edes nuolaista.

hedgehog

Rukous

Kaikille teekkarinaisille

Oi, kaunis ja verenhimoinen
pirteä vaarallinen
on teekkarinainen
Hän nuoret poloiset
miehet maitopartaiset
pöydän alle juotuaan
ryöstää poikuudestaan.

Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Hiukset hampaat välkkyen
he valtaa unet fuxien
käy kimppuun lailla keijujen
tanner allaan tömisten
Silmät huulet loistaen
laulaa ääni väristen
saa armoa polvillaan
miehet kaikki anomaan.

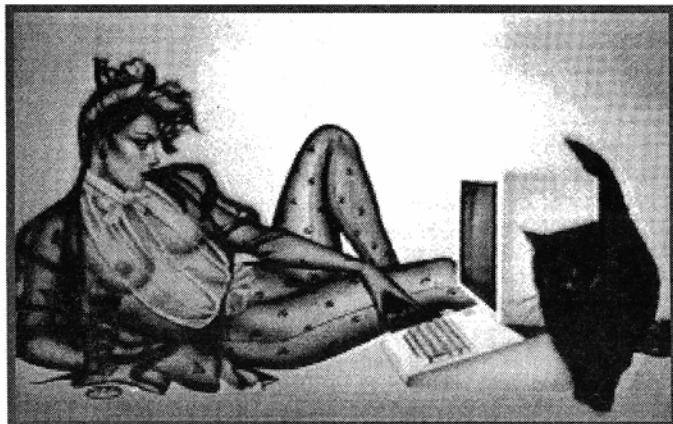
Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Aamuisin haju kauhea
hirveämpi kuin krapula
saattaa mustaa neitoa
On maassa myrrää matkinut
haalarinsa sotkenut
Hiukset, meikki sekaisin
tuijottaa silmin punaisin.

Oi varjele Luoja meitä teekkarinaisilta !

Jos kohti kulkee ties
väistä, pakene mies
Et kohtaloa kauheanpaa
kuin laistansa tavata
voi eläissäks kohdata
Hän sielun, mielen turmelee
ruumiisikin raatelee
Ottaa, käyttää ja jättää
muistisikin hävittää.

Oi Luoja, mikset meitä varjellut !

Jasmiina-tädin jouluherkut

KOSSU-POSSU

Suomalainen joulun perinteikäs sianlihakinkku
uudella tavalla valmistettuna.

Marinadi-liemi:

1. 15 pulloa 38%:n vahvuista Koskenkorva - alkoholijuomaa.
2. laakerinlehti
3. 1/2 tl karkeaa merisuolaa
4. yksi punainen pipuri
5. yksi musta pipuri.
6. 3 pussia jauhettua salmiakkia
7. 10 koria joulu-olutta (keppanaa tai nelosta)
8. 13 erilaista ruotsalaista pornofilmiä
9. 20 pakettia lihapiirakoita
10. 20 pakettia lenkkimakkaraa
11. sopivaksi katsottu määrä ketsuppia ja sinappia
12. iso purkki kurkku relishia.
13. paketti haulikon panoksia (miel. susihauli)
14. 5 isoa valmispizzaa
15. 11 pussia sipsejä

Täytetään 30:n litran alumiinikattila vedellä, lisätään suola sekä laakerinlehti ja pipipurit. Upotetaan luomu-viljelijältä ostettu kinkku kattilaan ja annetaan maustua tunnin verran.

Sen jälkeen kutsutaan työttömyyttä potevat parhaat kaverit Reiska ja Sepe kylään. Kinkun marinointumista odotellessa juodaan kavereiden kanssa pari koria kaljaa ja katsellaan videoilta elokuvia, jonka jälkeen kaadetaan marinointiliemi vessanpytyyn ja käydään myymässä kinkku sikakalliiseen hintaan Tyhmälle Naapurille (vertaa TV:sarja Simpsonien Flandersit). Saaduilla rahoilla ostetaan Salesta lisää keppanaa, joita mennään nautimaan takaisin asunolle sinne jäneiden oluiden kanssa.

Joulukinkun valmistuksen tässä vaiheessa on syytä huomauttaa, että rakkaan aviopuolison/tytötystävän jätävä nalkutus ja urputus (HiFi-termein ilmaistuna Hellasäröä) on syytä jättää

omaan arvoonsa. Maailman parhaat kokithan ovat miehiä.

Kun olutkorit ovat tyhjentyneet eikä palautuspulloillaan saa enää keppanaa on aika ottaa esille äskeinen 30:n litran alumiinikattila, johon tyhjennetään koskenkorvapullot. Hieno salmiakki lisätään kattilaan hitaasti hämmentään, ettei kossu vain loisku ja mene hukkaan. Kattila kannetaan miehissä olohuoneeseen, missä sitä aletaan maistelemaan oikean salmiakkimäärän selvitämiseksi lihapiirakansyönnin ja videoiden katselun lomassa.

Yleensä jo tässä vaiheessa vaimon/avaimon nalkutus on käynyt niin suureksi, että hänet ja lapsen on syytä ajaa haulikolla ulos hankeen. Jos pakkasta ei ulkona ole vähintään kahtakymmentäviittä astetta, odota kovempia pakkasia.

Kun häiriötekijät on eliminoidu, voi salmiakkimäärän määritys jatkua Sepen ja Reiskan kanssa taukoamatta, kunnes kattila on tyhjä. Tällöin turvaudutaan naapuriapuun, jolta saadaan lainattua joulumieleen vetoamalla sekä Sepen ja Reiskan psykkisillä ja fyysisillä taivuttelumetodeilla lainattua rahat koskenkorvaan ja salmiakkiin.

Ylläoleva voidaan suorittaa n kertaa, missä n=naapurien lukumäärä. Iteraation tullessa lopulta lukuun n on jo hyvä aika mennä nukkumaan. Aamulla eivät lenkkimakkara ja lihapiirat enää maista ja videofilmitkin kyllästytävät, on aika alkaa leikkimään Turvakotirumba-nimistä perinneleikkiiä. Tarvitaan vain puhelinnumerot kaikista lähialueen turvakodeista sekä puhelin (Huom. Vain näppäinpuhelimet).

Jos kätesi tärisevät niin voimakkaasti, että yrityessäsi näppäillä yhden painalluksen, niitä tuleekin kaksi tai enemmän, on syytä mennä vielä maate ja kokeilla jonkin ajan kuluttua uudestaan.

Lista lähialueiden turvakodeista soitellaan läpi,

ja kun oma perhe löytyy, se käsketään kotiin. Listan läpisoitosta Reiska ja Sepe ottavat aikaa, jota verrataan edellisjouluisseen. Jos aika on pienempi, saat miinuspisteen, koska et ollut pystynyt pelottamaan perhettäsi niin pahesti, että se olisi juossut kauimmaiseen turvakotiin.

Pari puolalaisvitsiä:

- Mikä on ainut kaunis näky Puolassa? Turisti!
- Miten saa puolalaisen hukutettua? Vetää vessan kun se on juomassa!
- Miten puolalaisen nenän saa murrettaa? Lyö sitä kyynerpähän!
- Miten yksikäisen puolalaisen saa putoamaan puusta? Vilkuttaa sille!
- Miksi puolalaiset harrastavat prostituoita? Ensin niillä on se. Sitten ne myy sen. Ja niillä on vieläkin se!
- Puolalainen mies karkasi vankilasta helikopterilla. Poliisi asetti tiesulut tärkeimpiin tienristeyksiin.

Spitaalisvitsejä:

- Mitä spitaalinen tekee kokouksessa? Heittää huulta, paikkaa käyttää ja kerää jäseniä.
- Mitä spitaalinen tekee aavikolla lapijan kanssa? Kaivaa nenää.
- Mitä spitaalinen sanoo tullessaan ilotalosta? Siellä on ja pysyy.
- Mitä spitaalinen tekee ennen kilpailusuoritusta? Kokoa itsensä.
- Entä itse suorituksessa? Ottaa kaiken irti.
- Mitä spitaalinen tekee diskossa? Irrottelee.

Muita vitsejä:

- Mikä on maailman pienin teatteri? Pillu, vain yksi seisomapaikesta.
- Mr Klapilla oli lentokoneessa kova kusihätä ja miesten vessaan oli aivan mahdoton jono. Klapi pyysi saada mennä naisten vessaan, koska sinne ei ollut jonoa. Lentoemo suostui, mutta sanoi: 'Siellä on kolme nappia. Kahta ensimmäistä saat painaa, mutta siihen kolmanteen et saa missään nimessä koskea'. Klapi toimitti tarpeensa ja painoi ensimmäistä nappia. Seurasi automaattinen anaalipesu. Klapi painoi kolista nappia. Seurasi ulostussaastan poistuminen pöntöstä. Klapi mietti kolmannen napin tarkoitusta ja päätti painaa sitä varoituksista huolimatta... ja heräsi vilikon kuluttua sairaalasta ja kysyi hoitajalta tuon kolmannen napin merkitystä. 'Tampoonin poistaja', vastasi hoitaja.

-Mitä kukko tekee, kun sille tulee kylmä? Menee kanan lihalle.

K: Mistä tietää, että esilintymislava on suorassa?

V: Basistilta valuu kuola tasaisesti molemmista suupielistä.

Lopuksi on hyvä huomauttaa, että Tapaninajelua on sytytä välittää ainakin autolla sillä kossu-possu on niin tuhtia ruokaa että siitä voi olla jäämiä alkoholista vielä muutama päivä aterian nauttimisen jälkeenkin.

Puppe

Synty

Tähtienvälinen matkustaja-alus Sorbus III laskeutui humisten Ksernian pääkaupungin Tbolorin universaalille avaruuskentälle. Yli kilometrin mittaisen titaanisen aluksen kaikki 3000 matkustajaa purkautuivat nopeasti sisälle jättiläismäiseen avaruusterminaaliin passintarkastusta varten.

Prefekti Belseb Ubin rautaiset saappaankorot iskivät melkein kipinää hänen astellessaan riukasti musta viitta hulmusten kahden ruskean leijulaukunsa kanssa transiittohallin käytäviä. Planeetalletulomuodollisuksista Gbarin Prefekti oli selvinnyt nopeasti pelkästään diplomaattipassiaan heilauttamalla.

Terminaalin ulkopuolella oli jo parikymmentä ihmistä jonottamassa taksia. Ubi komensi laukunsa maahan ja sytytti odottaaessaan Camelin. Viimein tuli prefektin vuoro. Laukut lennähtivät käskystä punaisen taksin tavaratalaan.

- Hotelli Galakpoliin, han sanoi väsyneestä rojahtaessaan mersun etupenkille.

Ksernian kaksosaurinkojen porottaessa tulisi siniseltä taivaalta taksi pukkelehti lievää ylinopeutta kaupungin ruuhkaista pääbullevardia. HMU-pankin lämpömittari näytti kahtakymmentänjää astetta, vaikka kello ei ollut edes kymmentä aamulla. Onnekki taksissa oli ilmasointi.

Hotellissa Prefekti peseytyi, haukkasi kaksi voileipää ja nukkui pari tuntia toipuakseen 27-tuntisesta avaruusmatkasta.

Hertyyän hän pukeutui ohueen ruskeaan kesäpuukuunsa, tarttui puhelimeen ja vuokrasi auton. Poistuessaan hotellista Belseb sai vuokraamansa auton avaimet kierosilmäiseltä respan työltä.

Autovuokraamon musta Alfa-Romeo 164 oli

parkkeerattu kadunreunaan heti ulko-oven viereen. Belseb hyppäsi autoon ja kaasutti Alfan nopeasti vilkkaalle bullevardille. Ajo ulos pääkaupungin ruuhkista kesti puolitoista tuntia. Auton radio ei toiminut, mutta onnekki MD-soitin oli kunnossa ja käsinelokerosta löytyi vanha AC/DC:n Back in Black-levy.

Belseb ajoi viel tunnin kuusikaistaista moottoritieltä, kunes kääntyi oikealle huonopäällysteelle pikkuille. Vielä varttunniin kaahattuaan hän pysähtyi ja varmistui että oli tiellä yksin. Belseb otti povitaskustaan ID-korttinsa ja osoitti sillä sivuikkunasta tien vieressä olevaa suurta tammea. Samassa hän autoineen alkoi vajota.

Alfa-Romeo laskeutui viisitoista metriä maanalaiseen parkkihalliin. Prefekti kaasutti pois kymmenmetriseltä tienväylältä, joka nousi heti ääneltä takaisin ylös. Parkkeerattuaan auton hän astui hallin G-putkeen, jolla pääsi Yhteisön maanalaisen päämajan aulaan.

- Missähän on Impreki Milo Analin toimisto?, Belseb kysäsi.
- Löytyy tasolta 513, huone 1734, vastasi neuvonnan nuorimies näppäiltään hetkisen tie-topäätettään.

Näköalahissi laskeutui nopeasti oikealle tasolle ja Prefekti ei juuri ennättänyt ihailla alas läpimaltaan kolmesataametrisen keskuskulun pohjalle rakennettua trooppista puistoa ja sen pientä vesiputousta.

Huone 1734 löytyi pian. Prefekti ei vaivautunut koputtamaan, vaan riuhtaisi oven auki ja astui sisään.

- Jumalauta, kun säihdin, huudahti Impreki Milo Anal ja heitti selälemansa Jallun sivun heilauttaen samalla jalkansa pois työpöydältä.
- Vähän jännitystä sinunkin elämääsi, virnuili

Belseb.

- En kai vain keskeyttänyt mitään tärkeää?
- Et toisiaan kaan. En vain odottanut sinun tulevan näin pian. Ole hyvä ja istu.

Prefekti retkahti toimiston nahkatuoliin vastapäätä Miloa.

- Paskaaks tässä sitten jaarittelemaan. Ruvetaan heti töihin niin saadaan homma valmiaksi. Johtaja itse antaa meille ohjeet, sanoi Milo ja napsautti 3D-heittimen päälle.

Työpöydän päälle mesten väliin välähti vanha, harmaantunut mies joka aloitti selostukseen:

"- Tervehdys, hyvät herrat. Kaukana avaruudessa Lohkolla 15B97Ö86 aurinkokunnassa 984Å561 on planeetta 3K1, jota planeetan asukkaat kutsuvat nimellä Maa. Yhteisön tiedemiehet ovat havainneet planeetan asukkaiden humorimielialaa kuuvaavan SpedeP-luvun alentuneen radikaalisti kolmenkymmenen vuoden tarkkailujakson aikana viidestätoista kolmeen ja puoleen.

Tehtävänne on nostaa SpedeP-luku viidenkymmenen vuoden kuluessa vähintään kolmeentoista. Onnea operaatiolle!"

Kuului heikko sirahdus ja kolmiulotteinen heiastus oli poissa.

- Vitut! Ja tämän takia matkustin toista vuorokautta siinä saatanan purtilossa jossa viinakin oli kortilla kuin pula-aikana. Mitä helvetin järkeä on sormeilla jossakin nevadassa olevan alkukantaisen planeetan elämää. Eihän siitä ole Yhteisölle mitään hyötyä, puhisi Belseb ja otti kiitollisena vastaan Milon tarjoaman Henri Winternmans-pikkusikarin.

- Äh, tämä johtuu vain siitä, että Johtaja petraa vain oman sukuklaaninsa valtaa Yhteisön johdossa tulevaisuutta ajatellen. Onhan se Johtajan pojapojan mukava esitellä nousevia tilastokäyriä jokaisesta mahdollisesta asiasta jokaisesta mahdollisesta Lohkosta.

- Paska nakki, tuhasti Belseb. - Mieleen ei tule ainuttakaan SpedeP-lukua nostattavaa ideaa. Ota kannettava mukaan niin mennään kaupunkiin Hotelli Kilven patiolle juomaan pari olutta ja pohtimaan probleemaa.

- Okei. Turhaa me tänne sisälle jäädään näin kauniina päivänä homehtumaan, sanoi Milo tarttuen Compaqin ja tunki vielä vaaleanvihreän bleiserinsä taskuun puolikkaan pullon Jack Danielsia.

- Voi vittu, patiohan on ihan täynnä sakkia, Belseb sanoi Milolle pysäköidessään Alfaa kadun varteen. Taivaalla ei ollut ainuttakaan pilvenhattaraa ja auringot porottivat kuumasti. Terassilta kantautui iloinen puheensorina ja tarjoilijat kantoivat olutta naama hiesta kiltään.

- Tuolta lähtee pöydällinen väkeä pois, huomasii Milo ja lähti puikkelehtimaan anteeksi pyydelien pöytien lomitse kohti tyhjää pöytää kannettavaa polviinsa kolhien. Miehet istuutuivat vieretysten ja tilasivat kaksi Heinekeniä.

Tuuli kävi mereltä ja Belseb unohtui katselemaan kahta punabikinistä nuorta naista, jotka surffasivat rannan läheisyydessä kolmipurjei-

sella sampaanilla. Milo rápläsi kannettavan pääteensä kanssa ja sai oulen juonnin ohessa 3D-näytölle ilmestymään kartan Maasta.

- Hei, tuolla on tosi idiootin valtion nimi: Suomi. Helvetin ääliö nimi, Belseb hihkaisi osoittaan sormellaan näyttöä. - Ja tuossa on kaupunki nimeltä Oulu. Vxönin kielessä se muuten merkitsee tuoretta koiran paskaa. Helvetti. Tuohon kaupunkiin keksitään kyllä joitain tosi vitumaista, hekotteli Milo, mutta vakavaito kuitenkin tilaamaan tarjoilijalta uudet Guinessit.

- Muistatko silloin kun opiskeltiin vielä Tie-teellisessä Tiedekunnassa ja pukeuduttiin niihin yksiin fysioterapeuttiin bileisiin mustiin Hwornilaisiin roskakuskien haalareihin ja päähän laitettiin valkoiset kaupunginvankilan päähineet, ne joista roikkui se tupsullinen musta pitkä naru kakkusolmuja varten.

- Tottakai muistan, hehkui Milo hörpäten tuopistaan aimo kulauskseen. - Oltiin täydellisen lyömätön pari sinä iltana. Sai töppöillä täysillä ja kaikki vain nauroivat. Ne kuteet olivat maksimaalisen suvereenit. Muijat olivat ihan kiimassa meihin sinä iltana. Käytettiinhän me sitä asua joskus muissakin bileissä. Ja pillua sillä puvulla sai 110 prosentin varmuudella.

- Ai sai vai?

- Vittu, jätkähän örisi ja oksenteli pitkin seiniä juuri siinä vaiheessa kun olisi pitänyt ruveta harrastamaan isojen poikien iltaelikkejä, Milo hymyili sormi jo pystyssä. - Tilataanko seuraavaksi parit tequilat?

Tarjoilija toi Two Fingers'it ja Belseb tilasi samalla neljä Jägermeisteriä.

- Sen kaltaiset haalaripellet saisivat elo sille pölytyyneelle planeetallekin, Milo jatkoi.

- Helvetin hyvä idea. Pelleilevät haalarihemmot irrottaisivat röhönaurut vaikka Grözxiläisestä soraljästää. Haalareita voisi olla muissakin väreissä. Mustan lisäksi punaista, sinistä, valkoista ja vihreää. Ja sitten voisi kehittää keväisen juhla-ajanjakson, jolloin haalaripellet saisivat vapaasti temmeltää pakkilisen virkavallan puuttumatta mitenkään heidän toilailuihinsa

- Hyvä. Tuolla tavalla Maan SpedeP-luku nousee exponentiaalisesti. Tarjoilijattaren nimi on muuten Wabbu Deeccari, lukaisin sen hänen nimilapustaansa. Annetaan haalaripelelle nimeksi Teekkari ja juhla-ajanjakso nimetään Wapuksi, suunnitteli Milo otsa kurtussa ja hulautti tarjoili-

jan juuri tuomista Jägereistä kaksi kurkkuun. - Nyt vain ohjelmoidaan ominaisuudet ja kujeet sopivaksi geenistöksi ja lähetetään Yhteisön VäNaNet Ouluun levittämään geenistö alkuperäisväestöön.

- Mikä ihmeen VäNaNet?, kysyi Belseb sieväistäni myös Jägerinsä peräkanaa.

- VäNaNe eli Väsymätön NaimaNeito on täydellisesti kohdeplaneetan naarasta muistuttava mekaorganainen kloni, joka lähetetään kohdeeseen ollen siellä sukupuolisessa kanssakäymisessä mahdollisimman monen uroksen kanssa. Kontaktin aikana mies saa elimistöönsä meidän ohjelmoimiamme uusia mikromitokondrioita, jotka muuttavat hänen geenirakenteensa mieleiseksemme, jolloin mies ja hänen tulevat jälkeläisensä tuottavat 84 prosentin varmuudella haluamamme kaltaisia jälkeläisiä eli tässä tapauksessa Teekkareita, Miro selitti. - Etkö sinä ollenkaan seuraa alan heijasteita?

- Minä katselen vain pornoheiijasteita, hörähti Belseb ja käski tarjoilijaa tuomaan kaksi Chivas Regaliaa.

- Helvetti sinunkin kanssa. Taitaa olla melkoinen suojaytöpaikka se Prefektin virka. Minä kuitenkin räppääni tämän Teekkarihömpän Yhteisön geenipankki ja käskien osastopäällikölkö laivaamaan tyttäret töihin. Liitan geenirakenteeseen myös parhaat palat Yhteisön UST-

eli Uskomattomimmat Suoritetut Töppäilyt-tiedostosta, niin eipähän lopu pojilta tempaukset kesken, Milo mutisi ja nakkasi näppylemisen ohessa tarjoilijan tuoman viskin naamaan. - Valmis. Huomenna neljällä sadalla VäNaNellä lastattu alus lähtee kohti Maata ja Oulua. Viimeistään kahdenkymmenen vuoden kuluttua alkaa tapahtua. Luulisi Teekkareiden sieltä levijävän ympäri koko perkeleen planeetan, julisti Miro tytyväisenä näpsyttäen kannettavan kiinni. Compaq jymähti äänekkäästi osuessaan lattiassa Milon laskiessa sitä pöydän alle.

- Saatana, kun koordinaatio ei tahdo enää pelata, Milo hymähti. - No eikö se ole sama jäädä tähän vielä istuskelemaan vähäksi aikaa?

- En nyt oikein tiedä, Belseb epäröi. - Vai-molle ja lapsille pitäisi katsella joululahjoja kun tännepäin on tullut lähdettyä ja...

- Ja.jumalauta, Milo tuhasti. - Sinunkin eukkosit on täältä parinkymmenen parsekin päässä. Ei muuta kuin aletaan kurpomaan viinaa ja töppöilemään kuin miehet. Otetaan vielä yhdet ja vaihdetaan sitten baaria.

- Samahan se, Belseb hymähti. - Hei te henkilökuntaan kuuluva nuori neiti siellä, tuokaapa pari kossuvissä ja lasku, kiitos. Belseb kaivoi valmiaksi lompakostaan sadassa kahdessakymmenessä tunnetussa aurinkokunnassa kelpaavan iridiumisen KosmosKortin.

- Minä maksan tämän laskun niin maksaa sinä seuraavassa baarissa. Yöbaari Fittaniinhan sitä kuitenkin illan päälle päädytään vonkaamaan.

- Olet tosi ajatustenlukija, Miro sanoi.

Tarjoilija toi viinat ja Belseb maksoi. Juomat hävisivät irvinelemättä nopealla käsiliikkeellä miesten janoisiin kurkkuihin.

- Okei. Lähdetään jo, Milo komensi ja napsasi kannettavan kainaloonsa.

Miehet suunnistivat patiolta ulos jalkakäytävälle.

- TAKSII, Belseb karjaisi ja musta Volvo jarrutti renkaat ulvoen miesten kohdalle.

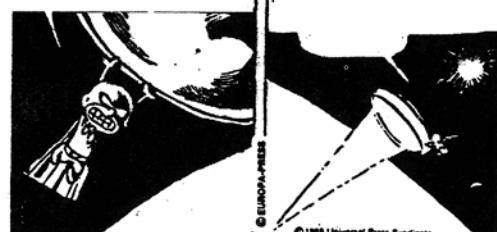
- Päivää. Mennään HulluHevoseen, sanoi Miro kun hän ja Belseb ahtautuivat taksin takapenille. Belseb paukautti oven kiinni ja Volvo vonkaisi liikkeelle häviten nopeasti liikenteen sekaan.

TeräTeekkari leijuu maapallon yläpuolella jättiläsmäinen polttolinssi mukaan

Mahtavilla voimillaan hän kohdistaa linssin polttavan säteen tietyn kohtaan maapalloa...

...kärentäen erään tietyn yliopiston pois maailman kartalta täydellisen olematto-miin.

Näin hänen ei enää koskaan tarvitse tehdä AP ykkösen laboratoriötöitä.

© 1989 Universal Press Syndicate

Joulupukin haastattelu

Joulukiireistään huolimatta itse Joulupukki suostui antamaan Jouluterminalille kiihkeärytmisen revolverihastattelun. Täysdigitaali-D2MAC-satelliittiheyden välityksellä suoraan Korvatunturilta saamme kuulla Pukin mietteitä nykyisestä ja tulevasta sekä kaikesta siltä väiltä.

Mitä Korvatunturille juuri tällä hetkellä kuuluu?

- Kiirettä pitää niinkuin aina ennen tähän vuodenaikaan.

Onko lahjojenteon aikataulussa pysytyt?

- Suurinpätein. Joitakin odottamattomia vaikeuksiahan aina ilmenee, mutta kyllä niistä aina on kunnialla selvitty.

Mikä on tämän joulun tuleva ns. hittilahta?

- Lapsille ehottomasti teräksinen Termistoritappelu-nukke, joka vaihtaa sukupuolta joutuesaan veteen ja osaa sanoa "Fuck", kun sitä painaa navasta. Isille sitten partavettä ja sukkia, ja äideille alusasuja ja yöpaitoja.

Mitkä ovat mielisarjojasi televisiossa?

- Hermunen, Kauniit ja rohkeat.

Mielirheilusankarisi?

- Karoliina Leppluoto.

Mieliaartistisi musiikkimaailmassa?

- Eila Torvela ja Nirvana.

Paras näkemsi elokuva?

- Tuntematon solitas.

Pidätkö eläimistä?

- Suoraan sanottuna porot alkavat pikkuhiljaa jo vituttamaan.

Milloin menetit poikuutesi?

- Heh heh. Joskus nuorena.

Onko ihmisen ihonvärillä sinulle merkitystä?

- No neekerinaiiset on niin vanhankin miehen silmään hyvin näköisiä.

Mikä on mottosi?

- Hmm. "Jos vedät pukkia kovasti parrasta, et vähään aikaan kävelyä harrasta." Heh, no ei nyt sentään. Ei varsinaisesti ole mitään mottoa.

Mitä lajeja penkkiurheilet?

- Yleisurheilua ja hiihtoa ja Eurosportilta kalloikiipeilyä.

Oletko sukupuolisen tasa-arvon kannattaja?

- Joissakin asiaissä kyllä.

Ehditkö harrastamaan mitään?

- Ei ennen joulua, mutta keväällä ja kesällä akvarellimalausta ja tuntureilla samoilua. Ja ehdottomasti kalastusta.

Kuinka usein vahdat sukkasi?

- Aina kun muori käskee.

Vaikein opettelemasti asia elämässäsi.

- Helikopterilla lentäminen. Alussa hajosikin kaksi. Nythän niitä saa halvalla entisen DDR:n ylijäämävarastoista.

Mikä olet horoskoopiltasi ja uskotko horoskooppeihin?

- Olen oinas. En usko niihin vaikka Ilta-Sanomista horoskoopin aina luenkin.

Mielivärisi?

- Punainen.

Uskotko UFOjen olemassaoloon?

- Ehkä.

Mielijuomasi?

- Korvatunturin lähteen raikas, kylmä vesi.

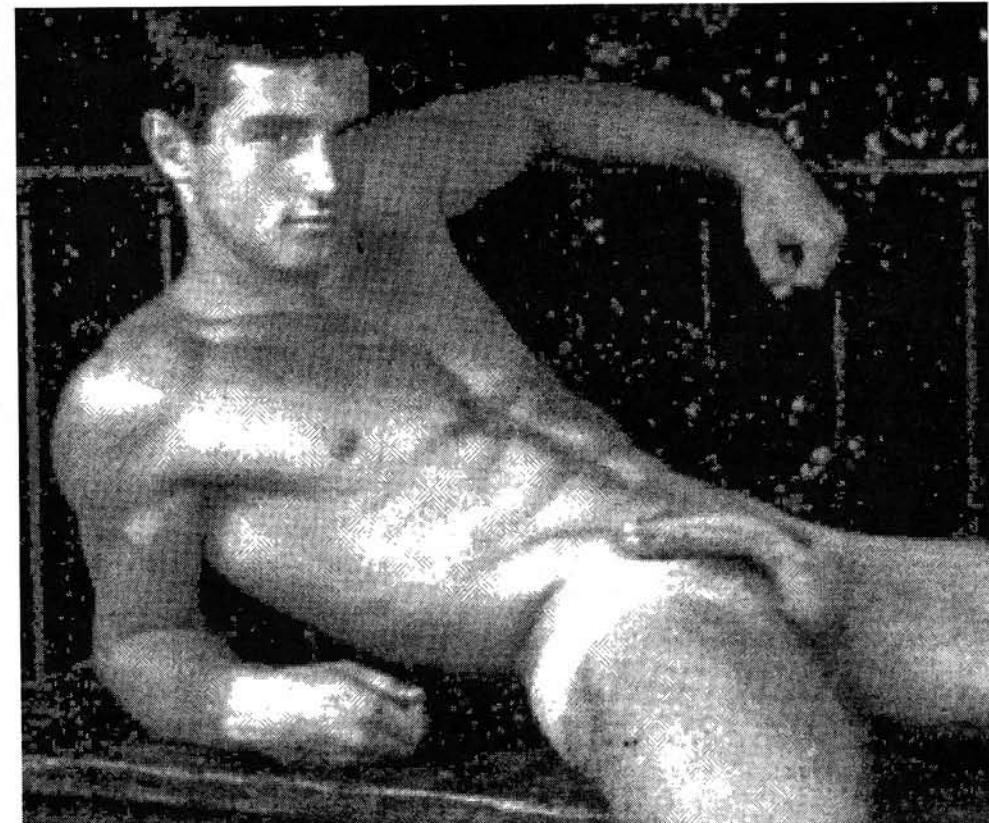
Mitä aiot tehdä heti joulun jälkeen?

- Nukun kolme päivää ja lähdien sitten Ylläkselle kahdeksi viikkoksi ryypäämään.

Kata Kärkkä

HAUSKAA JOULUA!

ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA VUODELLE
1993!

SKORDARI

FUXIKURSIO KAJAANIIN

Oli harvinaisen tavallinen tiistaiaamu 6. lokakuuta. Ainoastaan ryhmä OTT:in Teekkareita ja fukseja rikkoi normaalilin aamurutiini lupaavasti kilisevillä kantamuksillaan. Oli aika lähteä excursiolle Kajaaniin. Matkan ensimmäinen yllätys koettiin linja-autossa (jos sitä voitiin niin hienolla nimellä kutsua), jota ryhtyi kuljettamaan Patrosen Petri. Turvavöiden puitteen kauhistelun jälkeen pääsimme liikkeelle Tuiran ja Välkylän kautta Kajaania kohti. Tosin jo keskus-sairaalalla jälkeen pysähdyimme kaupan luona täydentämään tulevaa tyhjienvälistä pullojen kasaa. Kunnallisvaalien lähestyessä kanoimme kertonme kekoon myös vankilla poliittisilla mieli-piteillämme lähistöllä olevien vaalikärryjen luona. Eritoten Kalle (jo hieman pohjia ottaneena) ilmaisi yleistä huvia herättäen mielipiteitä.

Pysähdyksen jälkeen matkaa jatkettiin jälleen kohti Kajaania. Muutaman pusikkopysähdyksen jälkeen alkoi porukka jo selvästi avautua, ja päättiin pitää pieni fuksien esittely. Linja-auton etuosassa fuksit yksitellen kertoivat hieman itsestäään, ja näin saimme hieman tietoa uusista opiskelukavereistämme.

Matka jatkui ja porukka alkoi jo tulla iloiselle tuullelle laulun raikassa Teekkareiden johdolla. Päivin kitara oli ahkerassa käytössä, mikä oli omiaan parantamaan ennestäänkin nousevaa yleistä hyväntahtumetta.

Seuraava tapahtuma oli killan vaalikokous, jossa killalle valittiin kaksi uttaa jäsentä, sisä- ja opetusministeri. Kaksi aktiivista fuksia sai kunnian tarttua kyseisiin "salkkuihin" ja matkanteko

jatkui entiseen tahtiin (juomat virtasivat iloisesti ja yleinen hilpeys senkun lisääntyi).

Tuhannen ja yhden (viimeisen) virtsatauon jälkeen saavuimme Kajaaniin, tarkemmin sanottuna kaupungin torin rantaan, jossa vastaleivottu opetusministerimme (nimi jääköön mainitsematta) tarsi heti lähipään kojeeseen, joka taisi olla jonkinlainen virranjakaja, ja repäsi siitä kaiken irtonaisen pois. Lapsellista.

Yritysvierailumme suuntautui Kajaanin Elektronikkaan -nimiseen firmaan, jonne lähdimme torin rannasta suunnilleen heti saapumisemme jälkeen. Paikalle saavuttuamme meille pidettiin pakollisten kuvioiden tapaan infotilaisuus, jossa tarjottiin limpparia, sumpbia ja känttyä (uudet ministerit tarjoilivat). Itse tilaisuudessa uusi opetusministeri (jälleen) jatkoi töppäilyä kysellen hieman liikaa kysymyksiä sillä seurauskella, että hänet poistettiin tilaisuudesta (jälkeenpäin hän ei muistanut tilaisuudesta paljoakaan...). Sen jälkeen kiersimme firman työtilat. Jossakin välissä kävi ilmi, että joltain hyllyltä oli kadonnut akkumittari ja ettei porukka poistuisi ennen ruumiintarkastusta. Kas kummaa, hetken kuluttua mittari oli kävellyt itsestään takaisin paikalleen hyllyn. Kierroksen jälkeen oli aika sanoa hyvästi Kajaanin Elektronikalle ja aloittaa tutustuminen Kajaanin iltapäivä-, iltä- ja yöelämään.

Tästä eteenpäin porukka hajosi pieniin ryhmiin ympäri Kajaania. Koska en tiedä ihmeen paljon muiden ryhmien toikkaroinnista, kerron hieman omista toimistani.

Firmavierailun jälkeen menin uuden opetusmi-

nisterin (taas) kanssa pizzalle (tämän hän muisi taakin), ja sen jälkeen kävimme Alkossa hake-massa yhden yksikön (91 mk) ja pari pulloa Jaffaa kaupasta (hänestä ideansa) lantringiksi. Tämän jälkeen menimme torin rantaan istumaan ja nauttimaan Jaffasta. Juttelimme parin mukaantulleen sähköteekkarin (Daddy ja Mikko) kanssa samalla kun Kalle metsästi turkinpippureita pitkin nurmikkoa. Salmiakkikos-suun valmistus on tarkkaa hommaa (Kalle opasti meitä ja otti muutaman napanterin jotta pulloon mahtuisi lisää turkinpippureita). Seuraavaksi näimme kuinka Teekkarit suojaavat sateelta: Sateen alkaessa kaikki kolme Teekkaria kuin yhteisestä käskystä ryömivät linja-auton alle. Nauroimme hieman ja jatkoiimme matkaa kau-pungille.

Seuraavaksi muistikuvat alkavat olla jo hieman hämärämpiä. Kiersimme monta kapakkaa ja mukaamme tarttui kaikkea pikku-läällä muoviku-kista tarjouskylteihin. Lapsellista. Onneski vankka humalatilamme jatkoi edelleen eksponen-tialista kasvuaan viinan funktiona. Myöhämmäin, kävellessämme erään rakennustyömaan ohi, opetusministeri (ei kai taas?) sai pää-hänsä hakea sieltä jotain muistoksi. Kaveri ähersi siellä puolisen tuntia, eikä saanut kuulu-via kiosanoja lukuunottamatta mitään aikai-seksi. Lieventävänä asianhaarana voitiin todeta, että hän oli jo tukevassa humalassa eli töppikunnossa.

Tunteja myöhemmin törmäsimeen pääjoukkoon (ainakin se oli suurin) eräässä kapakassa. Toimittaja itsekin oli jo melkoisissa lärveissä, ja meno senkun parani. Loppuillan hapuiliime jotain tanssin tyyllistä (Veden kuperkeikat mukaanlukien) ja jotkut ottivat pienimuotoisen tequila-kisan. Menoa riitti pikkuunneille asti, kunnes jouduimme suuntaamaan kello kahden (?) maissa kohti linja-autoa.

Kun pääsimme varsinaiseen matkantekoon, sai eräs fuksi lievän sairauskohtauksen ja joudimme kääntymään takaisin kohti Kajaania. Terveyskeskuksen luona odottelimme noin kolme varttia, kunnes saimme asian hoidettua ja pääsimme jatkamaan matkaa takaisin Oulun. Ainoa huolenaihe juomien huolestuttavan vähenemisen lisäksi oli se, että ehtisimmekö ajoissa Ouluun. Niimittäin aamulla kello 6.00 lähti sähkökillon fuxikursio Vaasaan, eivätkä mukanaolleet sähköteekkarit halunneet myöhästyä matkasta. Alun lievän varautuneisuuden jälkeen loistavaksi kuskiksi osoittautunut Pete loihi vanhan linja-autorämän suorastaan lennokkaaseen vauhtiin sillä tuloksella, että saavuimme Linnanmaan terminaaliin klo 5.55 eli ajoissa. Matka oli lopuillaan, ja oli aika mennä kotiin nukkumaan. Tosin sähköteekkareiden lisäksi Vaasaan lähti kolme Tietokiltalaista, Kalle ja uudet ministerit.

Mutta se onkin jo toinen juttu ...

Jumma kuttu?

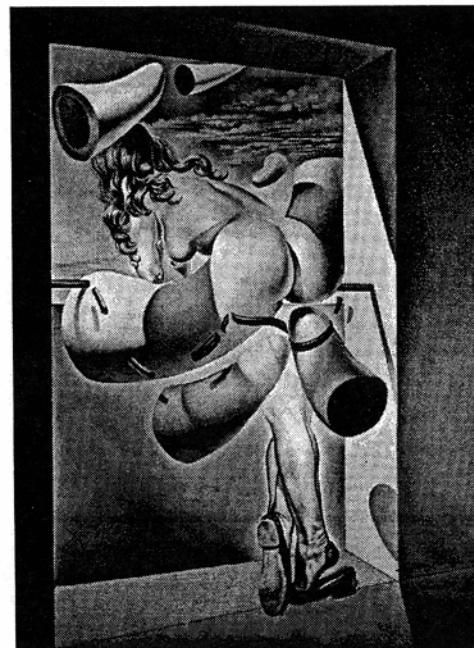
Kun Ollista tuli kulkija, alkoi Ollin kurjuus, sillä hän oli turvaton kynäljä. Hattu viistossa hän hurautti puörällään asemalle. Hän kuuli, että junat olivat muuttuneet ja aina kunnollinen tullimies pyysi nurkuun passia. Toinen vihreänuttainen halusi nähdä passit ja tiketit. Junailija puhalsi kumeaan pilliin ja niin mentiin kohti Sorvankylää, jossa Arska joutuu tehtaanle.

Kävipä junassa mutina, kuiskaaja Rasilainen esitti Vierumäen juttuja. Kullervo Pellinen, paljas uneksi, hoippui nenänpää musteessa käytävällä. "Vilu kapajaa", hän valitti, "tuli vilu keskel' kattuu." Mutta matka luiskahti, ja kohta oltiin perillä Sorvankylässä.

Olli lähti horistelemaan pyörällään uimaseuran narut mukanaan. Ajaessaan hän viittaili tutuille. Tiellä oli tosi kurvia ja vahingossa hän ajoi rukkinsa kivelle ja kynsi maata turvalaan. Nuorakin hukkui siinä rytkässä. "Miksi läksinkään pyörän kanssa hullulemaan", kiukutteli Olli jatkessaan matkaansa vinkkarit rutussa. "Tämä oli elämäni suurin munaus", hän vielä jatkoi. Hattuksi oli mennyt vijale, eikä auttanut muu kuin pojeksi Villmanin Hattukauppaan uttaa hattua vilkaisemaan. "Viivoitettu hattu sopii minulle paremmin kuin vilttihattu", arveli Olli.

Kunnanhallitus oli jo pistämässä rahaa likoon, vaikka kassa olikin pikkinen ja palkat niskassa. "Nämä on hallituskuluja, tuus pöytään, meillä on viralliset kutsut", Ollille huudettiin. Sitten tuotiin silliä kullekin, viitossilliä, kuutossilliä ja silliin päälle kulaus tutunomaista virvoketta. Kohta saatiani virmehuttua, myös solkkumuusia ja vironpottuja oli tarjolla. Toiset söivät rasvassa uiskentelevia nakkeja.

Syötyään kulhon velliä kutsui Viitori Lettunen tarjoilijatarja: "Neiti, Lillille kuhaa ja Viitorille lettu!" Silloin liittyi seurueeseen salkkukauppias Mutikainen esitellen mallikukkaraitaan. Hän kai-voi esiin valtavan rahamassin, josta kuului kuvava narinaa. Tuumittuaan, panisiko menemään hän sanoi: "Tarjoilija, pehmeä jänis ja tutuille viskiä." Turhaan häntä ei kutsuttu Mikkelin kittajaksi ja pikatallustajaksi. Tarjoilija toi potun viskiä ja grammari soitteli kuiskaavaa rallia. Tarjoilija etsi pilusa hyllystä ja tarjoili jaffaa pennuille.

Kun seurue kuuli, että Pikkaraisen hallussa oli levynhävittäjä, he imaisivat pillistä kuumat, maksoivat ja ottivat viluissaan hattunsa. Pulu jokelsi ulkona, mutta piha oli liukas ja pulu meinasi kaatua. Pulu ei kaatunut, pulu kallistui koska pululla oli kannukset. Sällitkin kupsahtivat sokkelin kivitykseen, kuului jyskän pamaus kun jossain käytettiin kuperia nallia. Naapurista huudettiin: "Täällä jo sumppi pihisee!" Ja siellä olikin pippurihyllylä hellin kulmalla kerrasaan pirulista sumppia.

Emännällä oli oikein timantitset rossit, joita viuliisti Huttunen ihaili, mutta toiset alkoivat etsiä tuvan alta napsua. Väillä käytti kurkistamassa tallia ja heitettiin välylt pihalle. Hevoset seisovat tallissa turpa kylessä ja tolkuton mullikka hypeli, kun taikuri veteli kyniä korvista.

Olli löysi sarvista kyhätyn kudonnan mallin. Pihalla Alli kuherteli ja vinkkasi ruusujen lomassa (vinkade mellan rosor). Isäntä heitti Sallin kukat Maijan pihalle ja jutut alkoivat mennä viistoon, kun Villi kurkisti ja huusi: "Saisko tutuille vipata liikaa rahaa?" Kaikki rytäisivät Villiä kurittamaan. Tuo turvaton kyherö huusi kuin lokki kivellä: "Pistä kassiin kukka kalisi!"

Koska nuhassa pissittiin, kävi Nuppola pissimässä. "Nätkö Villessä tuttua?" kysyi Olli ostessaan kilokorppua ja kuupullia, ennen kuin hän meni näytelyyn katsomaan Sarpanevan kyhäksiä ja Wirkkalan pottuja. Kuului pillin kurna, kun Kujasen Olli joi mukitolkulla pikalimaa. Sitten hän hyppäsi hullun piilille ja ajo kihti Kullbergin tallia.

eräs sauna

killalla oli tässä taannoin sauna. paikalla oli sauna ja väkeä ja makkaraa ja ilmaista olutta. siellä oli mukavaa. ja jotkut oli jatkoillakin.

-MoPO

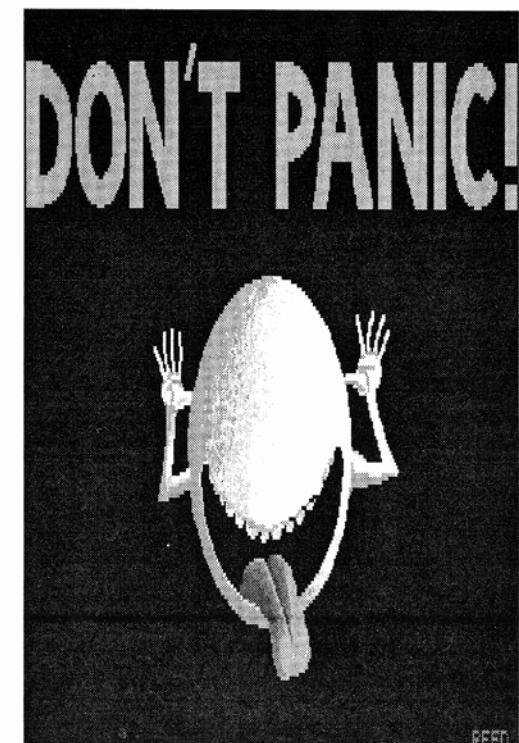
Viro haki itsenäisyyttä NL:tä ja NL sanoi, että ei onnistu sitten millään. Virolaiset siihen, että no onnistuisko edes vuodeksi....

- Ei onnistu.
- No edes viikoksi tai edes päiväksi?

NL suostui viimein päivän itsenäisyyteen. Ja julistus annettiin ja välittömästi sen jälkeen seurasdi sodanjulistus Suomelle. 8 tunnin sotimisen jälkeen Viro antautui.

Latvia aloitti saman ruikutuksen ja taas päädyttiin vuorokauden kokeiluun. Ja tuli julistus ja taas julistettiin sota; tällä kertaa ruotsia vastaan. 4 tunnin sotimisen jälkeen Ruotsi antautui.

Mikä on perseessä ja ei surise? Venäläinen perseensuristin.

pete

Pikkujoulu

Kävellessäni Tuiran sillolla eräänä maanantaina 7.12 yhtäkkiä päässäni alkoi säkenöidä. Vastaantulijoiden kummastuneista katseista päättelin itsessäni olevan jotakin vialla. Tarkemmin tutkailtuan asustettani havaitsin päälläni olevan teekkarihaalarit. Siinävaiheessa rupesin miettimään, mihin minä oikein olen menossa.

Säkenöinti päässäni vain jatkui. Vilkaisin keljonaan yrittäen saada siltä suunnalta jotain vinkkiä, minkätkä olen jälleen kerran sonnustautunut virka-asuun. Kummallista kyllä, asukokonaisuuteen kuuluva lakki roikkui vain olkapäällä, ja päässäni oli kummallinen punainen esine.

Samassa havaitsin säkenöintiin liittyvien kumeiden jyrähdysten tunkeutuvan tajuntaani. Siitä päättelin, että säkenöinti ei tapahtunutkaan päässäni, vaan taivaalla.

-Haa! Se on ilotulitus! Minä olen menossa pikkujouluun!

Ajatus katkesi ankarasti, mutta ei se kuulunut tähän..

Hetkenaakaan lyhyttä mutta komeaa ilotulitusta hämmästelyäni muistin jonkin puhuneen joulupuurotarjoilusta ennen pikkujoulua. Siispä hahmotin itseni edessäni remuavaan väkijoukkoon, josta oletin tämäniltaisen puuroannoksen löytynä. Puhetta oli ollut myös palkinnosta, jonka "mantelin" löytäjä saa.

Saavuttuani puuropadan ääreen eikun lähestyessäni puuropataa jo kaukaa kuului huhu, että

Kalle oli löytänyt "mantelin", ja että Kallen kanssa kannattaisi olla kaveri tänäkin iltana, joten siirryinkin suoraan glögijonoon.

Pullean viestimiehen jakama glogi oli kyllä hyvä, mutta pettymykseksi havaitsin siinä olevan nolla prosenttia.

Tää on ihan asiaankuulumaton kommentti: Törmäsin myös kastetilaisuudessa olleisiin toisen vuosikurssin OTI-laisiin. Petri Pulkka on nyt sitten Pekka. Ja hänet oli kastettu kaljalla.

Aluksi eiku hetkinen aluksi oho kärsi sanua mittään ääneen... :-)

Tasan kello 19 jono teatterin ovella oli valtava, mutta kolmen ja puolen vuoden kokemuksella jaksoin odottaa vuoroani maltillisesti glögipadan äärellä. Siltä huolimatta että siinä ei ollut prosenteja. Kokemus vei jälleen voiton fuksien ja muiden epäopiskelijoiden hötkylystä ja vanhus pääsi kävelemään suoraan jonottamatta sisään.

Sisällä kytkin katseeni searching modeen löytäkseni vanhoja ja uusia tuttuja. Tila vaikutta hyvin avaralta johtuen ehkä siitä että kaikki juhlijat eivät olleet vielä paikalla. Tai ainakin luulin niin tässä vaiheessa iltaa.

Ensimmäinen kontakti tuttaviini tapahtui erään herra tulevan puheenjohtajan kanssa, joka oli köynnnyt teatterin oven edessä ja hukannut kellonsa. Suureen ääneen valitellen onnetonta kohtaloaan tuleva puheenjohtaja häipyi muun massan sekaan.

Tajuntaani tunkeutui epämääräinen... Miten voi kuvata torvien sointia muuten kuin torven soinnilla...? ...Torvien sointi. Aiheuttajana tietyistä Teekkaritorvet.

Nyt mulla loppu into tähän hommaan. Siis ei näihin pippaloihin vaan tähän kirjottamiseen.

Hämästyttävä! Uusi ihan puhdas sivu!

Tässä vaiheessa jano rupesi vaivaamaan vanhempaan tieteiharjoittajaa. Nuoremmat näytivätkin jo tydyttääne tarpeensa. Siis janonsa. Siispä lähdinkin etsimään baaritiskiä, koska oli kuullut huhun, että saa taivaassakin viinää, eikun teatterissakin.

Kävelin yläkertaan, jossa yllätyksekseen havaitsin olevan lisää ihmisiä, sekä myös niin-kutsutun juottolan. Jonossa seistessäni jonossa sei... ehehehe.. huomasin maineen ja kunnian menneen myös suvun silmissä, koska serkku-tyttöni seisoi tiskin toisella puolella. Tosin korvakseksi täästä maineen menetyksestä sain pienit alennusta juomasta.

Siitse mää loppuilla paloilin sielä ja kattelin tuttuja ja etenkin tuntemattomia. Juttelin epämääräisten ja määräisten ihmisten kanssa.

Minusta riippumattomista syistä paikalle hyökäsi yllättäen palolaitoksen johtoauto, jota seurasii kuusi muuta paloautoa. Siinä vaiheessa ennustajankykyni heräsiötä jälleen, ja ennustin OTYlle tulevan noin kolmen tonnin laskun. Kuitenkin ennen kuin palosedät ehtivät tunkea letkunsa joka paikkaan illan isäntä Jukka pelasti tilanteen ja ilmoitti tyynen rauhallisesti: "Ei tällä mikään pala." Palosedät poistuivat paikalta hyvillään, kun ei taaskaan tarvinnut sotkea letkuja.

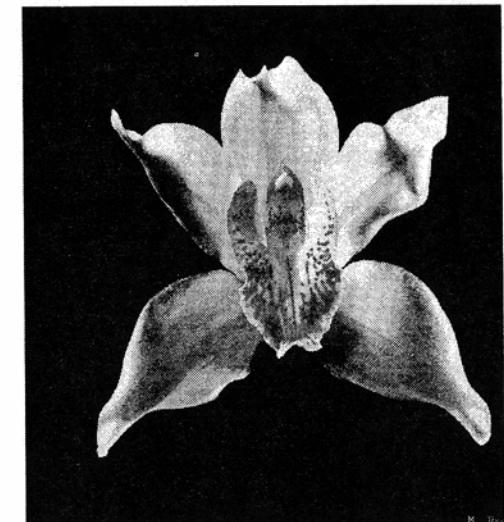
Pileet oli ihan kivat ja rauhalliset. Vähän liiankin rauhalliset. Alkuillasta vähältä näyttänyt väkimäärä ei lisääntynyt illanmittaan, vaan tilan suuruudesta johtuen 750 ihmistä upposi kuin kankkulun kaivoon. Tilaisuuden rauhallisuuden ja testauksenomaisuudesta johtuen saamme ehkä teatterilla nähdä vieläkin suuremmat pipalot tulevaisuudessa. Se, että väkeä oli muitakin kuin Teekkareita, oli sinänsä aivan miellyttä-

vää, vaikkakaan vanhus ei tällä iällä enää jaksa mennä tutustumaan kovin herkästi uusiin ihmisiin.

Kariki herännä! 12.26 pippaloiden jälkeisenä päivänä!

Näinollen muiden vanhempien tieteenharjoittajien puuttuminen kyseisestä tilaisuudesta aiheutti jonkinasteista hytymistä myös muiden kuin allekirjoittaneen astraalihahmossa. (Esim. Olli klo 00.30)

PETE

Lukijakilpa

Tämätkin perinteinen lukijakilpa käsittelee esikuvamme Torkkeli Viitanen elämää. Tekstiin on kuitenkin pajahtanut ainakin viisi virhettä, jotka löytyvät pääset osallistumaan Fuksikuvaston ylijäämävaraston huutokauppaan Wapun jälkeen. Palauta vastauksesi.

Torkkeli Viitanen, joka jo 1914 oli kokeillut sähköysradiota Valtion lennätinteknisellä konepajalla ehti saada luvan kokeilla langatonta lennätintä Kuninkaalliselta senaatiolta. Myöhemmin Viitanen liittyi Nuoren Voiman liiton radio-osastoon ja sen jälkeen radioamatööriliittoon. Radioamatöörinä hänen kutsunsa OH8NA kiiri Pohjois-Suomesta ensimmäisenä radioaalolleille. Vaikka edesmennyt kenraali Reino Arimo yhdessä koulutoverinsa eversti Risto Pajarin kanssa lähettilä radio-ohjelmaa Yhteislyseon toverikunnan konventtiin jo vuonna 1924, Torkkeli Viitanen oli ehtinyt lähettilä omat ensilähetysensä vuotta aiemmin eli samoihin aikoihin kuin Teknillinen Seura Helsingissä lähettilä omia kokeitaan.

Antennin virittäminen saattoi tuolloin olla hankala puuhaa. Esimerkiksi, kun Torkkeli vuonna 1928 lähettilä Oulussa muutamia radiolähetyksiä, joissa esiintyivät mm. Ruohosen veljekset ja Aake Kalliala, lähettilämen viritys hoiti induktiokään ja sähkölampun avulla. Torkkelin puoliso Anna oli yläkerrassa ja naputti harjanvarrella vintin lattiastaan, kun lamppu paloi kirkkaasti ja lähettilä oli vireessä.

Samana vuonna Torkkeli rakenteli myös Nipkowin levyllä toimivan television, ja katseli kotonaan Oulussa ensimmäisiä Euroopassa lähetettyjen televisiokokeilujen kuvia.

Puuhakkaana ja kekseliänä miehenä Torkkeli Viitanen teki kodistaan monipuolisen version, sähkökojeliike ELMON. Siihen aikaan,

kun Merikosken voimalaitosta rakennettiin oli vaikea saada monia laitteita. Neljakin vuotta sanottiin hankinta-ajaksi. Niinpä Torkkelin pajassa riitti töitä. Eri paikkoihin tehtiin mm. varavalaisustuskojeita ja kaapelimitareita. Sotien jälkeen, kun Oulun kaapelikartat olivat palaneet, eikä tiedetty edes missä kaapelit sijaitsivat, Torkkeli mm. Valmisti 500 Hertsin lähettilimen, jolla etsittiin kaapelia sijaintipaikka. Siinä oli kuulokkeet, joista morsemerkit kuuluivat voimakkaimmin, kun vastaanotin oli kaapelin päällä.

Torkkelin verstaassa tehtiin myös useamman sorttisia mittasaldoja, mm. Graalin mittamaldoja, joilla selvitetettiin mistä kohtaa kaapeli on särki tai missä kohtaa siinä on maavuoto, ettei tarvinnut turhaan kaivaa. Verstaassa tehtiin tietysti myös virtaumantavia, tasasuuntaajia ja käännyttiläitä. Hyvänä apuna oli Torkkelin vaimo, Anna. Hän teki ruuat, pesi vaatteet, hoi-vasi, vaatetti, ruokki, parsi, paikkasi, pesi ja kui-vasi lapsen sekä auttoin verstaassakin, loi lumet talvisin, haravoi, kylvi, kynsi ja korjasit.

Onpa Torkkeli kehitellyt yhtenä monista ideoistaan myös sähkön avulla toimivaa veden puhdistuslaitteistoakin. Yksi monista käytännön keksinnöistä on lisäksi verstaan seinälle sytyvä punainen valo, joka kertoi postilaatikkoon tulleen postia. Sen haettuaan Rauhalan isäntä saattoikin väillä kirehtiä puutarhansa pariin, sillä eihän minkään ole niin tärkeää kuin puutarhanhoito.

MoPO

Pimeänä syysiltana tuopin äärellä

Kerran kun muutakaan tekemistä ei ollut (lue: sijaistolimintona tenttiin päättäämiselle) päätti toimittaja kokeilla sanoittaa uudelleen Saku Sammakko -lastenlaulua. 'Saku'-sanan voi/saa korvata asianmukaisella teekkarinimityksellä esim. 'tieto'. Tässäpä tulos.

Saku teekkari kosion matkallaan,
ahaa, ahaa
Saku teekkari kosion matkallaan,
ahaa, ahaa
Saku teekkari kosion matkallaan,
menossa fuksia vonkaamaan
Ahaa, ahaa, ahaa

Isot tuopposet, isot tuopposet ne lystikkäitä on
Pienet tuopposet, pienet tuopposet nekin lystik-
käitä on

Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
ahaa, ahaa
Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
ahaa, ahaa
Pääsi teekkari fuksille näyttää-mään,
kellä se isoin o-on-kaan
Ahaa, ahaa, ahaa

Isot tuopposet, isot tuopposet ne lystikkäitä on
Pienet tuopposet, pienet tuopposet nekin lystik-
käitä on

Meni fuksille viina pää-ähän,
hahaa, hahaa
Meni fuksille viina pää-ähän,
hahaa, hahaa
Meni fuksille viina paa-ahan,
oli pönttö sillä täyn-nän
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuopposet....

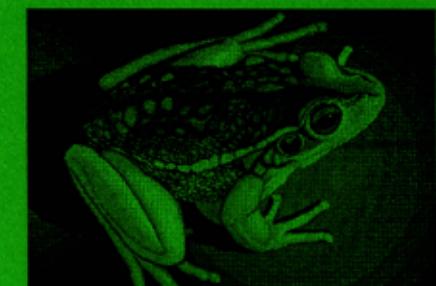
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
hahaa hahaa
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
hahaa hahaa
Ei antanu Saa-ara fuksilleen,
on Saaralle teekkari mi-eleen
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuopposet....

Ei iskenyt krapula teekkariin,
hahaa, hahaa
Ei iskenyt krapula teekkariin,
hahaa, hahaa
Ei iskenyt krapula teekkariin,
narras teekkarisetä sen fuksilleen
Hahaa, hahaa, hahaa

Isot tuopposet, isot tuopposet ne lystikkäitä on
Pienet tuopposet, pienet tuopposet nekin lystik-
käitä on

...Yyöörrkh!

Rakas Joulupukki,

*Tänä jouluna toivoisin joululahjaksi seuraavia
asioita.*

1. villasukat
2. tietokonelevykketä
3. mustan poolopaidan
4. J. Karjalaisen kokopelmalevyn
5. partakoneen, mieluummin Philips kuin Braun
6. lompakon, johon sopii kaikki luottokortit
7. konvehtirasiaan ja iso paketti lakitsia
8. Tom Clancyn uusin kirja
9. hyvän lyijytäytekymän
10. kotiviinin valmistussetin

Taita

Taita

Taita

Pekka Venhamo
ei ole tänäkaan
vuonna maksan-
ut TV-lupaansa.

JOULUPUKKI

99999 KORVATUNTURI